

Ἑωσσίαν θέλουσι δώσει, ὥς ἐλπίζομεν, μείζονα ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τότε θέλομεν ἰδεῖν ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εἶναι ἱκαναὶ νὰ προάξωσι καρποὺς τῶν ὁποίων τὴν μὲν ἔλλειψιν οὐδεὶς ὀρνεῖ, τὴν δὲ παρουσίαν οὐδεὶς θέλει ἐπευφημήσει μᾶλλον ἡμῶν. »

Ταυτὰς ιδέας ἐγέννησεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἔργον τοῦ ὁμογενεοῦς Κ. Ποτεσσάρου, καὶ διὰ τοῦτο μετ' εὐγνωμοσύνης σπεύδομεν νὰ συγχωρῶμεν αὐτὸν διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς πατριωτικῆς του προθέσεως.

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

(Συνέχεια. Ἰδε φολιάδ. 202.)

—οοο—

16. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παμφλογόνος, ψαλλομένη τῇ κς' τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ αὐτοῦ μνήμη· πρὶν μὲν συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ποτὲ ἄλλογιμωτάτου κυρίου Στυλιανοῦ Ῥίχης, καὶ ἐκδοθεῖσα σπουδῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ ποτὲ εὐγενεστάτου κυρίου Θεοδώρου Προσαλέντη· νεωστὶ δὲ δι' ἐπιμελείας καὶ ἀναλωμάτων τοῦ νῦν ἐκλαμπροτάτου κυρίου Θεοδώρου Προσαλέντη, τοῦ αὐτοῦ δισεγγόνου, χάριν εὐλαβείας μετατυπωθεῖσα. Ἑνετίχσιν, ἀχυί. Παρὰ Μιχαὴλ Ἀγγέλω τῷ Βαρβονίῳ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 23.

17. Πίναξ τῶν πλέον συνηθισμένων βιβλίων τῆς ἐκκλησίας μας κατὰ τὴν κοινὴν γλῶσσαν καὶ τῶν περιεχόντων ἐν αὐταῖς, καὶ σύναξις προσέτι τῶν δοξαστικῶν, ἀπολυτικίων καὶ κοντακίων τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ, ὥς ἐν συντόμῳ, τὰ ὅποια ἐτυπώθησαν εἰς πρόχειρον χρῆσιν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, διὰ δαπάνης Θωμᾶ Κυρίτζη τοῦ ἐκ Καστορίας, ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως Πέτρου Κασσιμάτη, ἱεροσοφιστοῦ Κερκυραίου. Ἑνετίχσιν, ἀψιζ'. Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρῳ. — Εἰς 12^{ον}.

18. Ἀκολουθία τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κατὰ Ἀγαρηνῶν ὑπερφυοῦς θαύματος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, συντεθεῖσα εἰς ἔπαινον τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Ῥοδοστάτῳ, ἀρχοντὶ ἀξιωματῶ τῷ Κερκυραίῳ, εἰς δὲ τῶν πιστῶν ὠφέλειαν τύπῳ δοθεῖσα. Ἑνετίχσιν, ἔπει σωτηρίῳ ἀψιζ'. Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρῳ. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 24.

Συγγραφεὺς τῆς ἀκολουθίας ταύτης εἶναι ὁ Ἀνδρέας Ἰερεὺς Μαρίνης.

19. Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ψαλλομένη ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρας τῇ κ' Μαΐου μηνός, ἐν ᾗ διέβη ἐκεῖθεν τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρὰ τῶν τότε φιλευσεῶν σεβασμίως ὑπάσθη, παρὰ τοῦ ἐν Ἱερεῦσι λογιωτάτου

Βίκτορος Κλαπατζαρᾶ. Ἑνετίχσιν, ἀψιζ'. Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρῳ.

20. Ὑμνολογίδιον, περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὑπερφυοῦς καὶ φρικτοῦ θαύματος, γεγονότος διὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίου εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κασσιοπίας, ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ τυρλωθέντι Στεφάνῳ καὶ παραδόξως ὁματωθέντι. Ἐτι δὲ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευρέμου Μαρίνου τοῦ μάρτυρος, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστews, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας, καὶ ἐν τῷ τέλει Μεγαλυνᾶριά τινὰ μερικῶν Ἀγίων. Συντεθὲν παρὰ Νικολάου Τριανταφύλλου τοῦ Κερκυραίου, καὶ διὰ δαπάνης αὐτοῦ τοῖς τύποις ἐκδοθέν. Τῷ Παναγιωτάτῳ, σεφοτάτῳ τε καὶ θεοσεβεστάτῳ κυρίῳ ἡμῶν Ἱερεμίᾳ, Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, ταπεινῶς ἀφιερωθέν. Ἑνετίχσιν, ἀψιζ'. Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρῳ. — Εἰς μέγα 8^{ον}. Σελ. 63.

21. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρβάρου τοῦ Πενταπολίτου, ψαλλομένη τῇ ις' τοῦ Μαΐου μηνός. Ἀφιερωθεῖσα τῷ παναγιδοσιμωτάτῳ τε καὶ λογιωτάτῳ μεγίστῳ Πρωτοπαπᾷ τῆς θεοφρουρίτου πόλεως Κερκύρας κυρίῳ Σπυρίδωνι τῷ Βούλγαρῳ. Νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα συνεργείᾳ τῶν τιμίων κυρίου Ἰωάννου Κουτούλη, κυρίου Αἰγυυστίου Ἀρμένη καὶ κυρίου Θεοδώρου Γιωργωτᾶ, Κυβερνητῶν τῆς μονῆς τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Βαρβάρου. Ἑνετίχσιν, ἀψιζ'. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 24.

22. Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ Ζακυνθίου, ψαλλομένη τῇ ιζ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου Συμπάνδρου Ζακυνθίου, τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱεροδιακόνεις, καὶ ἀφιερωθεῖσα τῇ ἐκλαμπροτάτῃ καὶ περιδλεπτῇ Κοινότητι καὶ Πολιτείᾳ Ζακύνθου. Ἑνετίχσιν, ἀψιζ'. Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρῳ 1738. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 40.

Μετατυπώθη τῷ 1755 παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι, καὶ τῷ 1774 παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὴν βρύσιν τοῦ Ἱατροῦ Γσαπραζῆ (*).

—οοο—

Πῶς διαβάτη χορτασθῇ τὸ καθαρὸ νερό μου·
Κάθου ἐμπόσταίγε κοντὰ στὸν ἴσκιον τὸ δακὸν μου.
Μ' ἀνάστησεν ὁ Γσαπραζῆς, καὶ μῶχες παραγγέλλει
Νὰ θαρραλέως δροπὲρὰ τὰ διψασμένα χεῖλη.
Καθὼς κὶ αὐτὸς μὲ τὰ σπουδῇ καὶ πράξιν ἔχει μάθει
Νὰ θαρραλέῃ τοῦ κορμιτοῦ τοὺς πότους καὶ τὰ πόθη.

(*) Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τοῦ Βηλκρά. Ἰδε φολιάδ. 197, σελ. 199.